

“ ရာဇဝင်မသိရင် ကညာခင်တိုင်းဟာ အပျိုစင် ”

အောင်အနေနှင့် “ အချစ်ကို ” သီးဦးသီးဖျားစားရခြင်းကိုပင် ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်နှယ်တစ်လွဲဆံပင်ကောင်း ယူဆခဲ့မိသည်။ “ ခင်မုန်းကို အရင်ဆုံး-ဖတ်ရတာ ငါကွဟု သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်း အလယ်မှာ အောင်နိုင်မှုအ-ပံးတဝင်ဝင်နှင့် ပါးစပ်ကမပြောဘဲလမ်းသလားပြဲခဲရသည်ကိုလည်း အလံ လှပဲ့မှာ ဒိုင်ပွဲရပ်နှင့်အနိုင်ခဲ့သူနှယ် ကြားဝါမိခဲ့သည်။

“အောင်” အပေါ် အချစ်စစ်နှင့်ချစ်ခဲရသည့် “ ခင်မုန်း ” ဆိုသည့် ကောင်မလေးကတော့ အောင်-ပဲခဲသမျှ နဲ့ခဲရရှာသည်။ ယင်း၏အကျိုးဆက်ကိုကား အောင်ထည့်မစဉ်းစား စဉ်းစားစရာလဲမလို..။

ယခုတော့ အောင်အသဲတွေကြော့ရပြီ..။ အစိတ်စိတ်အမှာမှာ လွင့်စင်ပြီပျက်ရသောနေကမ္ဘာ၏ လေဟာနယ်၌ စုန်ဆန်လွင့်မြောနေရသော အာကသယာဉ်မှူးတစ်ယောက်၏ရပ်အလောင်းနှယ် ..လွင့်မြောနေသည်။ မပုတ်မသိုးကြွင်းကျန်ရစ်သောနှလုံးအကွဲစလေးများကို နောင်လာနောက်သားများ လေ့လာဆည်းပူးရန် ဥက္ကာခဲများပမာ တန်ဘိုး ကြီးစွာ အလေးတယူကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်ကြည့်ကြမည်ဆိုလျှင်ကား။

နောင်နှစ်ပေါင်းနှစ်သန်းကျော် သည့်တိုင်အောင်နှလုံးသွေးတို့ မှမီးပေါက်ပေါက်ယိုစီးကာ ...အောင် အမှားအောင် ဝါဒကိုလေ့လာရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် အောင်သည်စာကိုရေးရကျိုးနပ်ပါပြီ။

ကြာပြီလေ.....လူသားတို့ သတ်မှတ်ရေးခြစ်ထားသောနှစ်ပြက္ခဒိန်အရဆိုလျှင် အောင်နှင့်ခင်မုန်းတို့ ဝေးခဲကြသည်မှာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်မျှရှိလေပြီ။

ခင်မုန်းနှင့် အောင်တို့၏နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ပွဲလေးကိုလည်းလွန်ခဲသောနှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် လောက်က စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ နှစ်ယောက်ထည်း ကျင်းပခဲကြသည်ကိုလည်း မမေ့နိုင်ကြပေတော့..။

သည်တုန်းက ခင်မုန်းမျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျနှင့် အောင်ဆီကို အပြေးရောက်လာခဲခြင်းဖြစ်လေသည်။

“ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်.. ”

အားကိုးတကြီးအမောတကောမေးလာသောခင်မုန်းမျက်နှာကို ကြည့်ရင်း ငိုချင်စိတ်ပေါက်သွားသည်။ ခင်မုန်းက ဝဋ်နှစ်အရွယ် ဆယ်တန်းကျောင်းသူ ...အောင်က ဝဋ်နှစ်အရွယ် ဝဝတန်းကျောင်းသား အရွယ်တွေက ဘဝကိုသီးခြားရပ်တည်နိုင်စွမ်းမရှိသေး ထိုစဉ်က အောင်တို့အားငယ်ကြရသည်။ (ယခုခေတ်အချိန်)လိုအကျဉ်းအကြပ်မျိုးကိုအလွယ်တကူ(ခိုးပြေးခြင်းဖြင့်) ထိုးနှက်ဖြေရှင်းလိုက်ကြမည်သာ။

“ ငါဘာပြောရမလဲ ..ခင်မုန်းရယ် ”

“ အောင်..သတ္တိမရှိဘူးလား..ဟင် ”

ခင်မုန်းက အောင်ကိုအားမရ..ထိုစဉ်က မိန်းခလေး တစ်ယောက်၏ ထိုစကားသည် ဦးဆုံးသော ခေတ်ရှေ့ပြေး နိမိတ်စကားမျိုး (နောင် မိန်းကလေးများအလွယ်တကူ ပြောလာမည့်စကား) ဟုအောင်မထင်မှတ်ခဲ။

ပြီးတော့လည်း ဂမ္ဘာ့ထိုးနှင့် အောင်ဆုံးဖြတ်တတ်၊ “ မင်းမှာဘာဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘူးနော် ” ဟုမကြာခဏပြောတတ်သော ကြီးမေ၏စကားကလည်း အောင်ကို ချုပ်နှောင်ထားသည်။ အောင်က မိဘရှိသူမဟုတ် ..ဖေဖေ အမကြီး ကြီးမေနှင့်သာ သည်အရွယ်ရောက်ခဲရခြင်းဖြစ်သည်။ ကြီးမေကလည်း အောင်ကိုသားအရင်းနှယ်ချစ်သလိုအောင်ကလည်းအောင်မေမေဟုပင်သတ်မှတ်ခဲ..ချစ်ခင်တွယ်တာခဲရသည်မဟုတ်ပါလား။

“ မုန်းတို့..ထွက်ပြေးကြမလားဟင်.. ”

“ မဟုတ်တာဟာ ..လူကြီးတွေမျက်နှာပျက်မှာ.. ”

အောင်က ခင်မုန်းမိဘများ မျက်နှာပျက်မှာကိုလည်း တွေးပူပြုလိုက်သေးသည်။

“ ဒါဆိုရင် နင်ငါ့ကိုအဆုံးရှုံးခံနိုင်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား..အောင် ..နင်ငါ့ကိုမချစ်ဘူးပေါ့ ”

အောင်ရင်ဘတ်ကြီးကိုတဘိုးဘိုးထုရင်းခင်မုန်းအော်ငိုသည်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ တရပ်အောင်ကြည် က ကမန်းကတန်း အခန်းထဲပြေးဝင်လာသည်။

“ တိုးတိုး လုပ်ကြပါကွာ ..ဘေးအိမ်တွေကြားကုန်လို့ အကုန်ပြုသနာတက်ကုန်ဦးမယ် ”

“ ငါတို့ကဘာလုပ်နေလို့လဲ ” ခင်မုန်းက အောင်ကြည့်ကိုမကြည့်ဘဲလှည့်အော်သည်။

“ အေးပါ လုပ်ခြင်လုပ်မလုပ်ခြင်နေ အသံအကျယ်ကြီးမထွက်ဖို့ ငါလာပြောတာ..ငါခြံဝမှာ ကုလားထိုင်နဲ့ စာဖတ်နေတာ နှင့်သံကြီးကခြံဝကတောင်ကြားရလို့လာပြောတာ..အဲ..လုပ်ချင်ရင်လည်း မြန် မြန်လုပ်ကြနော်.”

“ ငကြည်နော် ဘာစကားလည်း ခွေးမျိုး ”

“ ဟဲ..ဟဲ.. ကျေးဇူးရှင်ကို နောက်မှသတိတရနဲ့ သီတင်းကျွတ်တိုင်းကန်တော့ ချင်စိတ်တွေ ပေါ် ပါ လာမှာ ” ပြောပြောဆိုဆိုမောင်ကြည်အိမ်ပေါ် မှပြေးဆင်းသွားသည်အောင်ကမောင်ကြည်၏ကုတင်တိုင်ကိုမို့ ရင်း ငေးငိုင်တွေဝေနေသည်။

“ ဒါဆို..ဟိုလူကြီးကို ငါယူရမယ်ပေါ့ ”

“ ဟုတ်လားလို့ ဟင်.. ”

“ ငါမေးနေတာ ကြားရဲ့လားအောင် ”

ခင်မုန်းချည့်ဘဲစကားတွေဆက်တိုက်ပြောနေသည်။အောင် မျက်လုံးအိမ်ထဲဝယ်မျက်ရည်တို့ပြည့်လျှံကျ လာသည်။ ပါးပြင်ပေါ် သို့..ပေါက်ကနဲလိမ်ဆင်းလာသည်။

“ ပြောစရာရှာလို့မရဘူး..ခင်မုန်း ”

“ ဒါဆိုရင် နင်ငါ့ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ ..အလကားပေါ့ ငါ့ကိုအပျော်ကြိုတာပေါ့ ဟုတ်လား ”

ခင်မုန်းဆံကေသာ နက်မှောင်မှောင်လေးထက်မှ ပန်ဆင်နေကျ ၁၂ရာသီ ပန်းကုန်းလေးက ဒေါသနှင့်ခါရမ်းတွဲကျနေသည်။ခင်မုန်းနသံသီးလေးလှုပ်နေပုံကနာ ရီချိန်သီးတစ်ခုအထိမီးအကွပ်မဲ့ စွာလှုပ် ယမ်းနေပုံနှင့်တူသည်။

ထာဝစဉ်..ရီလဲနေသောခင်မုန်းမျက်ဝန်းပြာ ပြာလေးများမှာမှေးစင်းလျက်အောင်ကိုဒေါသဖြင့် ကြည် နေ၏။

“ အပျော်ကြိုတာလို့ မပြောပါနဲ့ ခင်မုန်းရယ် ” ကြေကွဲလျက်တုန်ယင် ရှိုက်သံလေးများပါနေသည်။

“ ဒါတော့ နင်နာတတ်တယ်နော် ..ဟုတ်လား..အောင် ”

“ ဒီနေ့ဟာ .. နင်နဲ့ ငါနဲ့ နောက်ဆုံးတွေ့ခြင်းဘဲ..အောင် ”

အောင်..ဒီတိုက်ကနဲ နှလုံးသွေးဆောင်တိုးခြင်းခံရပြီး ရင်မှာအောင်ကနဲ ခံစားလိုက်ရသည်။ ခင်မုန်း၏မထိ တထိပြီးထားသော နှုတ်ခမ်းလေးအစုံက ကတံကရီနှင့်ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်လာသည်။

“ ငါသွားတော့မယ်...အောင် ”

ခင်မုန်းအောင်ဘေးမှ ငြင်သာစွာ ထသွားဟန်-ပရင်း ကုတင်ခေါင်းရင်း၌ ချိတ်ထားသော လွယ်အိပ်လေးကိုလှမ်းယူလိုက်သည်။အောင်ကိုကျောပေးပြီးထမိန်စိမ်းလေးကိုပြင်ဝတ်သည်။ဆံပင်ကိုသပ် တင်စုစည်းပြီးသားရေကွင်းဖြင့်နှစ်ခေါက်ကွင်းစွပ်သည်။ခင်မုန်းလှုပ်ရှားမှုများကိုမမှတ်မသုံကြည့်ရင်း..အောင် နှမြောစိတ်၊ ဝန်တိုစိတ်တွေ တဖွားဖွားဝင်လာ၏။ ချိန်းတွေ တိုင်းပေးနေကြ အနမ်းချိုချိုလေးပင်မရတော့

“ ခင်မုန်း..... နင် ”

အောင်တံတွေးမြို့ချရင်း ကုတင်ပေါ်မှထသည်။ “ ဘာလဲ ” ခင်မုန်းက တင်ပါးကားကားကြီးကို ချာကနဲ လှည့်ရင်းမေးသည်။

“ နင်ငါ့ကိုတစ်ကယ်ချစ်တာလားဟင်.. ”

“ ဟုတ်တယ် မချစ်ဘဲ အခန်းထဲမှာ နှစ်ယောက်ထည်းအတွေ့ခံပါ့မလား..ချစ်တာမှ အသဲပေါက်မတတ်ဘဲ နင်နားလည်လား ..နင်သိရဲ့လား.. ”

ခင်မုန်း အောင်ရင်အုပ်ကြီးကိုထုပြန်သည်။

“ အောင် အသဲတွေကြွေကုန်ပြီ ခင်မုန်းရယ် ”

“ အောင်ရယ် ယောက်ျားမပီသလိုက်တာ တစ်ကယ်ဘဲ ”

ခင်မုန်းကအောင်ရင်ခွင်ထည်းတိုးဝင်ရင်းညှင်းညှင်းသွဲ့သွဲ့ လေးညီးညှူကာအောင် ခါးကိုဖက်ထား လိုက်သည်။ အောင်ပေါင်ကြားမှ ခိုးလိုးခိုးလုအရာတစ်ခုက ခင်မုန်းဆီးစပ်ကလေးနှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဖိမိကြသည်။

သွေးများဆူဝေသွားကြသည်။ အောင်လက်နှစ်ဖက်က ခင်မုန်းတင်ပါးကြီးများကို ပုံ့နယ်သလို ဆုပ်နယ်သည်။

“ တင်ပါးကို မကိုင်နဲ့ကွယ် ”

“ ခင်မုန်းက တိုးတိုးလေးမောလျှော့ပြောသည်။ ခင်မုန်းကိုယ်နဲ့သင်းသင်း အုန်းဆီနဲ့သင်းသင်း သနပ်ခါးနဲ့ သင်းသင်း စံပါယ်နဲ့သင်းသင်း ချစ်သူကိုယ်နဲ့သင်းသင်းက အောင်နွာဝကို ထုံမွေးစေသည်။ “
တခါးပိတ်လိုက်လေ ”

ခင်မုန်းကထုံထုံခပ်ခပ်မျက်နှာလေးကိုငဲ့ရင်းပြော၏။ အောင်က အခန်းတခါးကိုသွားပိတ်လိုက်သည်။

“ အကြာကြီး မလုပ်နဲ့ နော်.. ”

“ အင်း.. ”

အောင်က စကားမပြောတတ်သော အနေသူနယ် ..ခေါင်းငြိမ်ပြုရင်း ခင်မုန်းနို့လေးများကို ပွတ်ချေနေသည်။ “ အား..အာ.. အောင်ရယ် ”

“ ခင်မုန်းကချွန်းနှင့်တွေ့သောဆင်ရိုင်းမလေးအလားပြော ခွေချိနဲ့ နေရှာသည်။ ကုတင်ပေါ်တွင်အတူ ထိုင်မိသည်။အောင်က ..ခင်မုန်းကိုယ်ခန္ဓာလေးကို ပက်လက်ကလေးလှဲသိပ်ရင်း ..မရဲတရဲပွတ်သပ်ကိုင်တွယ် ကြည့်သည်။ ‘

“ အာ..အောက်ပိုင်းတော့ မလုပ်နဲ့ဟာ.. ”

ခင်မုန်းက အောင်လက်တစ်ဖက်က ဓေါက်ဖုတ်ကလေးဆီသို့ ရွေ့လျားလာသည်နှင့် တွန်းဖယ်ရင်း ကမန်း ကတန်းပြောသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ဆစ်ချိုးလေးလှဲလိုက်သည်။

“ ဟိုလူကြီးက ခင်ကိုလုပ်တော့ မှာ ” အောင်က မချီတင်ကဲကြီးတစ်ဆိုစွာပြောသည်။

“ သူ့မယားဖြစ်သွားရင်လုပ်မှာပေါ့ ဒါကြောင့်နှင့်ကို့ .. ”

“ နင့်ကို့ ငါအရင်လုပ်မယ် ”

“ အို..ဟဲ့..အောင် နင်မယုတ်မှာနဲ့ ”

“ ငါ့ကိုလိုက်လျှော့ပါ ခင်မုန်းရယ် ”

“ အိုးတော်ပြီ..ဖယ်..ဖယ် ငါပြန်တော့မယ် ”

ကြိတ်ပြောသံများ၊သက်ပြင်းရှိုက်သံများ၊တွန်းထိုးရုန်းကန်သံများ၊ကအခန်းကျဉ်းကလေးတွင်ပေါ်လာ၏။ အောင်က ခင်မုန်းအပေါ်တက်ခွသည်။ ခင်မုန်းက တွန်းချသည်။ မတ်ထောင်နေသော အောင်လီးကို ခင်မုန်းလက် ကလေးများဖြင့် ထိမိသည်။။

ခင်မုန်းချွေးပြန်လာသည်။မှားပြီဟုခင်မုန်းစဉ်းစားမိစဉ်တွင်ခင်မုန်းကိုခန္ဓာအတွင်းမှာ ခွန်အားတစ်ချို့ ဆုံးရှုံးကုန်သည်။အောင် အသားများကမာကျောကျစ်လစ်သည်။နဂိုကအလေးမအားကစားသမားမို့တောင် တင်းသည် စိတ်ထန်လာသော အောင်ရင်ခွင်တွင်းမှ ခင်မုန်းအသံထွက်နိုင်အောင် ရုန်းကန်ရင်း မောလာသည်။

လိမ်ကျစ်ထားသော ပေါင်နှစ်လုံးကလည်း ညောင်းညာ ကိုက်ခဲလာသည်။ အောင်ရင်အုပ် မောက်မောက် ကြီးကို တွန်းကန်ထောက်ထားရသဖြင့် လက်မောင်းအိုးလေးများအရင်းမှ ညောင်းလာ၊ တောင်လာသည်။

“ ငါသေချင်တာဘဲဟယ်..အဟင်..ဟင်.. ”

ရူးရူး ရဲ့ရဲ့ နှင့် အောင်က ခင်မုန်း နှုတ်ခမ်းကို ဖိစုပ်သည်။ ဓေါက်ဖုတ်ကို မကိုင်မိသေးသော်လည်း ဆီးစပ် ကိုချည်း လှည့်ပွတ်နေသဖြင့် ဓေါက်မွေးတွေက လုံးထွေးရစ်ပိတ် ရှုပ်ထွေးကုန်သည်။

“ ငါ လိုးချင်တယ် ခင်မုန်းရယ် သိလား.. ”

“ ဟင် အင်း ဟင် အင်း မပြောနဲ့..မပြောနဲ့.. ”

“ ဟိုလူကြီးမလိုးခင် နင့်ကို့ငါအရင်လိုးမယ် ”

“ ကျွတ်..ဖယ်စမ်းဟာ.. ”

“ တစ်ခါထည်းပါ ခင်မုန်းရယ် ”

“ မဖြစ်လို့ပါဟယ် နင်ကလည်း ဖယ်ပါ ”

“ ခဏလေးဘဲဥစ္စာ ”

“ ဟင်အင်း ..ဟာ ”

အောင် ဒေါသဖြစ်လာသည်။ ခံစားရသောနှလုံးသားကြေကွဲမှုအစား ဒေါသနှင့် အနိုင်ယူလိုမှုတို့ ရောယှက် လာသည်။ အသက်ရှူသံက ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျယ်လောင်လာသည်။ ခင်မုန်းထံမှလည်း အောင်အသက်ရှူသံ နှင့်တူသော အသက်ရှူသံမျိုးလေး တစ်အ ထစ်အ ထွက်လာသည်။

“ ပေါင်ကား..ဟာ ”

“ဟင်အင်းဆိုမှ ပေါင်ကားရမလားလို့”

“ငါ..ကွာ..”

အောင်ကကြမ်းလေပြီ။သူ့ဆိုးကိုခေါင်းမှကျော်၍ချွတ်လိုက်သည်။ ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ဟန်ဖြင့် လှုပ်ရှားမှုကို စတင်သည်။

မဲကနဲလီးမွေးအုံခဲကြီးကြားမှတောင်ထနေသောအောင်လီးကြီးကတစ်ထွာကျော်ကျော်ခန့်ရှိပေမည်။အလုံးအထည်က ရေနီခရမ်းကဲ့သို့ အပြေးညီညီ ပြည့်တင်းသည်။ အကြောကြီးများတင်းပေါင်းလျက် အပြိုင်းအပြိုင်း ထနေပုံက ခင်မုန်းရင်ကို မုန်တိုင်းထန်စေသည်။ နီရဲပြီလန်နေသော လီးထိပ်မှ စေးထန်းသော အရည်များ အမျှင်တတန်းတန်းနှင့် ကျနေပေရာ ခင်မုန်းထမီကလေးကိုစွန်းထင်းစေသည်။

ခင်မုန်း ရှက်စိတ် ငယ်ထိပ်သို့ဆောင်သည် မျက်လုံးတွေပြာဝေပြီး စုံမိတ်ထားရသည်။ အသက်ရှူတွေ့မှားလျက်..ရင်အစုံက လှိုက်မောပေါက်ကွဲလှနိုးဖြစ်လာသည်။

ဆပ်ကနဲဖင်ကိုကြွပြီး ခင်မုန်းထမီကိုခွဲချွတ်လိုက်သည်။ အပျိုလူပျိုချင်းမို့ မြင်မြင်သမျှ ထူးဆန်း နေမိ၏။

ခင်မုန်း၏ အပျိုစောက်ဖုတ်ကလေးက ဝင်းလက်ပြီး ပြုံးအိနေသည်။ နူးညံ့လွန်း၍ ဝါဂွမ်းကို ကိုင်ရသည်နယ် လက်နှင့်ထိလိုပင် ထိမုန်းမသိရအောင်ပင် ခံစားရသည်။ ဝင်းဝါသော အသားတင်းတင်း ပေါ်မှ ကြက်သီးဖုတ်ကလေးများထနေခြင်းကိုလည်း အနီးကပ်တွေ့ရသည်။

“အမွေးသိတ်မပေါက်ဘူးနော်... စောက်ဖုတ်ကလေးက လှလိုက်တာ ”

“အိုး ..ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ လုပ်မှာ ဖြင့်လုပ်ပါ..”

ခင်မုန်းရှက်လိုက်သည်မှာ ကမ်းကုန်နေပြီ .. စောက်ဖုတ်ကလေးကို လက်နှင့် အုပ်ကိုင်ရင်း ငိုသည်။ အောင်က စောက်ဖုတ်နှစ်ခြမ်းကို ဖြိုသည်။စောက်ဖုတ် အကွဲကြောင်းအတိုင်းလက်နှင့်ပွတ်သပ်လိုက်သည်။

“ဟိတ်..အာ ..အဟင့်ဟင်.. အဟီး..” ခင်မုန်းတွန့်လိမ်လှုပ်ရှားရင်း အသံပြုနှင့် အော်ငိုသည်။

“အပြင်က ကြားကုန်မယ်..”

“ကြားကြား နင်ဘာလို့ အတင်းလုပ်သေးလဲ..”

“နင်က ကောင်းကောင်းမှ မခံတာ ခဏလေးနဲ့ ပြီးသွားမဲ့ဟာ..”

“ရှက်တယ်ဟာ...နာမှာလည်းကြောက်တယ် နင်ဟာ ကြီးက အကြီးကြီးဘဲ..”

“ကျွတ်..လက်ဖယ်ဟာ ငါလုပ်ပြမယ် နာရင်မလုပ်ဘူး နင်ကောင်းစေရမယ် ”

“တကယ်နော်..နင် ငါနာရင်မခံဘူး သိလား”

“အေးပါဆို..” “သွေးတွေဘာတွေလည်းထွက်တတ်တယ်ဆို ..”

“ဟယ်မဟုတ်တာ ..ဟောဒီမှာကြည့် ..”

လီးထိပ်နှင့်စောက်စေ့ကလေးကိုတော့ကာကလိပေးလိုက်သည်.. “ ဘယ်လိုနေလဲ ”

“ဟယ်..တစ်မျိုးလေးဘဲ ကောင်းတယ်ဟ..နဲနဲတော့ ကျင့်သွားသလိုဘဲ ”

“ ငါလိုးတော့ မယ် ငါလီးထိပ်က နင်စောက်ဖုတ်ထဲဝင်သွားရင်ပြောနော်..”

“ အင်း..အင်း.. မနာအောင်လိုးနော်..”

ခင်မုန်းက မျက်စေ့လေးတင်းတင်းမှိတ် နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကိုပူးကာ ခပ်တင်းတင်းလေး အံကြိတ်ထားရင်း တအင်းအင်းနှင့် ပြောသည် လိုးလာမည့် အောင့်လီးအရသာကိုလည်း မျှော်နေသည်။

“ပြတ်..ပြတ်...ဗျစ်..ဗျစ်..”

“အာ..ဟိဟိ ယားတယ်ဟ..”

ခင်မုန်း၏စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းအတိုင်း လီးထိပ်နှင့်ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန်ပွတ်သပ်ပေးလိုက်ရာ စောက်ရေများစိရွံ့နေသဖြင့် အသံလေးများထွက်ခါခင်မုန်းဖင်ကော သွားသည်။အောင်ကပေါင်နှစ်ချောင်းကိုပြကာ ကြားမှဝင်လျက် ခူးထောက်ထိုင်လိုက်သည်။

“ အရှက်လဲကုန်ပါပြီ ..စောက်ဖုတ်လည်းပြိပါပြီဟယ် နင်လုပ်ပုံကတော့..”

“ အောင်က ရုတ်တရက်ကြီးမလိုးသေး ..မောင်ကြည်သင်ထားပေးတဲ့အတိုင်း စောက်စေ့ကလေးကို ကလိနေပြန်သည်။ မှန်၏ စောက်စေ့ကလေးကို လက်ညှိုးနှင့်လက်မကြားညှပ်ပြီး ပွတ်ချေလိုက်သောအခါ ခင်မုန်းမှာကော သွားသည်စောက်ခေါင်းဝလေးမှာလည်းရဲကနဲပြီအာသွားပြီး တဖြေးဖြေးချင်းပြန်စေသွားသည်။

ပြန်စေ့သွားသော စက်ဖုတ်နှစ်ခြမ်းကြားမှ အရည်များကပြစ်ပြစ်ဟုမြည်သွားပြီး ပူစီဖောင်းလေး သုံးလေးခု ပေါ်ထွက်လာသည်။ စက်ဖုတ်တွင်လည်း အရေများက ရွဲနေသည်။ ခင်မုန်း ခံချစ်စိတ်တွေ ထလာသည်။

“အ.အား လုပ်တော့ဟာ နင်ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ စိတ်ညစ်လာပြီနော် ..အဟင်..”

ခင်မုန်းက မပွင့်တပွင့်လေးပြောရင်း အသားတွေ တဆပ်ဆပ် တုန်ယင်လာသည် ..စက်ပတ် ကလည်း သိသိသာသာ နှစ်ချက်လောက် ရှုံ့ကနဲ ရှုံ့ကနဲပြစ်သွားသည်။ ထိုအခါ အောင်လီးကြီးက စက်ပတ်အပေါ် စွန်းသို့ ဦးတည်နေရာမှ အောင်က အသာဖိလိုးလိုက်သည်။ လူပျိုမြို့ သည်မှာဘဲ အပေါက် ရှိသည်ထင်မိ၏။

“ဝင်လား ခင်မုန်း” “ဟင် အင်း မဝင်သေးဘူး” အောင်က နောက်ထပ်ဖိသွင်းလိုက်ပြန်သည်

“အခုရော ဝင်သွားပလား..”

“မဝင်သေးပါဘူးဆို....ဝင်အောင်လုပ်လေ..”

“ခင်မုန်းက စက်ဖုတ်အောက်ချေရုံ အပေါက်လေးနှင့် လီးထိပ်တေ့မိစေရန် ဖင်ကြီးကို အထက်သို့ကော့ ကော့ပေးသည်။

“ပြစ် ..ပလပ်...ဗျစ် ပလွတ် ”

“အာ..နင့်ဟာ ကြီးကလည်း ”

“မဝင်ဘူးလားဟင် ”

“ကျွတ်..ကြာတယ်ဟာ ကိုင်ပြီးသွင်းလိုက်ပါလား ”

“နင်ကိုယ်တိုင်ကိုင်သွင်းပေးဟာ..”

“ဟင် အင်း ရှုံ့တယ် နင်ဟာ နင်ကိုင်သွင်း ..မြန်မြန်လုပ်ဟာ..” ဟုတ်တယ် ခင်မုန်းက ကိစ္စကို မြန်မြန်ပြီး လိုက်ချင်သည်။ ဒီတော့ မျက်လုံးမှိတ်ပြီး လီးထိပ်ကိုအသာကိုင်ကာ မရွံ့မရဲလေးနှင့် စက်ဖုတ်အဝကို တေ့သွင်းလိုက်သည်။

နွေးကနဲ ပူအိသော ကာမဓါတ်က လျှပ်စစ်ဖိုမကို ဆက်သွယ်ပေးလိုက်သလို နှစ်ယောက်သား၏ သွေးကြော များထဲသို့ စီးဝင်သွားသည်။

“ ပြုတ်..ဘွတ်..” “ အား..ဝင်သွားပြီ.. ကောင်းလိုက်တာ ” နှစ်ယောက်စလုံး၏ခန္ဓာကိုယ်များ တဆပ်ဆပ် တုန်ပြီး လက်ဖျားခြေဖျားတွေ ကွေးကောက်ကုန်ပြီလားမှတ်ရသည်။

“ဘွတ်ဘွတ်..ပြုတ် ပြုတ်..”

“ စောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ ထိုးဆင်းလိုးဝင်သွားသော လီး၏အရသာ စောက်ခေါင်းတွင်းမှ နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုနေသော အသားမျှင်လေးများ၏အထိအတွေ့

အပြန်အလှန်မိုန်းပြီးခံစားနေကြသည်။ အားရကျေနပ်သော အပြုံးလေးတစ်ပွင့် ခင်မုန်းနှုတ်ခမ်းမှ လှစ်က နဲ့ပွင့်သွားသည်ကို အောင်မြင်တွေ့လိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သား ရင်ချင်းအပ်လျက် ကြားလေ မဝင်အောင်ကိုယ်ခန္ဓာနှစ်ခု ပူးကပ်ဖက်တွယ်ထားလိုက်ကြသည်။ အောင်ဖင်ကြီးက မသိမသာ ကြွလိုက် ဖိချလိုက်နှင့် လှုပ်ရှား စ-ပလာသည်။ ခင်မုန်းက ပေါင်တန်ကြီး နှစ်ဖက်ကိုလည်း လိုသည်ထက်ပို၍ ကားထား မြှောက်ထားလိုက်သည်။

ဖြူဝင်းသော ပေါင်သားကြီးများထက်မှ စိမ်းရောင်သန်းနေသော သွေးကြောများမှာ ဖောင်းကြွ လာသည်။ စောက်ဖုတ်အတွင်းသို့ ခပ်ပြင်းပြင်း လိုးသွင်းနေသော လီးတန်ကြီး တစ်ဝက် လောက် အဝင် ခွံ လီးအရသာကို ခင်မုန်း ကောင်းကောင်း ခံစားရင်း စက်ဖုတ် တွင်းရှိ ကြွက်သားများကို ညှစ်လိုက် မိသည် ။ ထိုစဉ် အောင်လီးကလည်း စက် ဖုတ်အသစ်စက်စက်လေးထဲသို့ အစွမ်းကုန် လိုးသွင်းလိုက်ရာ ထိုအချိန်ကမှ ခင်မုန်းအတွက် အထွတ်အထိပ်ပါလား ဟုကောင်းခြင်းအမျိုးမျိုးကိုခံစားကျေနပ်မိသည်။

သားအိမ်ထဲသို့ မထိတထိလေးနမ်းပြီး စက်ဖုတ်အပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားသော လီးချောင်းကြီး အကုန်လုံး ပြန်ထွက်သွားမှာကို ခင်ထား စိုးရိမ်လိုက်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျန်အရာအားလုံးကို ခေတ္တမေ့သွားကာ အောင် ဖင်ကြီးကို တဆပ်ဆပ်တုန်နေသော လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အတင်းဆွဲယူဖိချပြီး အောက်မှ စောက်ဖုတ်ကို ကာတင်ပေးလိုက်သည် ပါးစပ်ကလည်း “အကုန်လုံးပြန်မထုတ်လိုက်နဲ့ ..ကောင်း လွန်းလို့ ဟုမပွင့်တပွင့်ပြောလိုက်သည်။

အောင်လီးကလည်း စက်ဖုတ်အပြင်ဖက်သို့ ကျွတ်လုနီးပါး ပြန်ထွက်လာပြီး တဖန် ဆောင်သွင်း လိုက်ရာ

“ အား .. ရှီး..ကျွတ်ကျွတ်.. ” သည်တစ်ချက်ကတော့ အတော်ကလေးထိလိုက်သည် ဧကိန်ခေါင်းထဲတွင် ကျင်ကနဲခံစားလိုက်ရသည် ကောင်းတာရော နာတာပါခံစားရသည်။

“ နာလို့လားဟင်...” “ အင်း..နဲနဲတော့ အောင်သွားတယ် ..ရပါတယ်ဆက်ဆောင်ပါ..”

“ ကုန်းပြီးခံပါလားဟင် လုံးဝမနာဘူးပေါ့ ”

“ အာ..ဟာ ခွေးလိုလိုးမှာလား ..ဟင် အင်း ရှက်တယ် ”

“ ခင်မုန်းရယ် လိုးတာဘဲ ခင်မုန်းစေက်ဖုတ်ထဲကို အောင်လီးတစ်ချောင်းလုံး ဝင်နေပြီ.. ရှက်တုန်း ဘဲလား ” “

အို..ဖင်ကုန်းပြီးတော့ မခံချင်ပါဘူး ”

“ နာမှာစိုးလို့ ပြောတာပါ ”

“ နာ..နာ ..ဖင်တော့ မကုန်းချင်ဘူး ”

ဒါတော့ ခင်မုန်းက အကြောက်အကန်ငြင်းသည် ခန္ဓကိုယ်အောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး ဝတ်လစ်စလစ်နှင့် အလိုး ခံနေရသည့်တိုင် ခွေးမကဲ့သို့ လေးဘက်ထောက်ပြီး အလိုးခံရမည်ကိုတော့ ရှက်သည်။

“ ပြတ် စွတ်..ဗျစ်..ဘွတ်ဘွတ်.. ” “ ဟာ...အသံတွေထွက်ကုန်ပြီ ”

“ ခင်မုန်းက အသံတွေထွက်တာမကြိုက်ဘူးလား ”

“ ဟင် အင်း..သူများတွေကြားရင် ရှက်စရာ ”

“ ဘယ်သူက ကြားမှာလည်း ” “ မောင်ကြည်ပေါ့...မောင်ကြည်အပြင်မှာ ရှိနေတဲ့ ဟာကို ”

ခင်မုန်းက လေသံလေးနိမ့်ပြီး သတိပေးသလိုပြောသည်။

“ မောင်ကြည်က ခြံဝမှာပါ လူစေါင် ပေးနေတယ်လေ.. ” “ ဟင် အင်း လာချောင်းနေမှ ဒုက္ခ ”

“ မချောင်းပါဘူး ” ချောင်းပါသည် ..မောင်ကြည်အပီအပြင်ကိုချောင်းနေပါသည်။ ခင်မုန်း၏ စကားသံ

ကိုအပီအပြင်မကြားရသည့်တိုင် ..ရှုတတ် လေသံတိုးတိုးလေးနှင့် ငအောင်ဖင်ကြီးကို နိမ့်လိုက်မြင်လိုက် ဆောင် လိုးနေခြင်းကိုတော့ မောင်ကြည် ..ကောင်းကောင်းကြီးတွေ့နေရသည်။

ခင်မုန်း ခြေထောက်နှစ်ဖက် မိုးပေါ် သို့ထောင်ရင်း ဆပ်ကနဲဆပ်ကနဲ ခါရမ်းနေခြင်းကိုကား ခေါင်းရင်းပြု တင်းပေါက်မှပင်မြင်နိုင်လေသည်။

အောင်က အလိုးလိမ်မာသည် တစွပ်စွပ်မြည်အောင် လိုးနေသော်လည်း အားကုန်မလိုး ပွဲဦး ထွက်ပေမဲ့ အားကိုမဖြုန်း ချော့လိုးသည် လီးကိုဖြေးဖြေးခြင်း လိုးသွင်းသလို၊ ဖြေးဖြေးခြင်းဆွဲနှုတ်သည်။ ဧကိန်ပတ်ကလေးက ရဲကနဲ ရဲကနဲ ပြုလန်ပြုထွက်လာတိုင်း ခင်မုန်းက တအင်းအင်း တအားအားနှင့် လီးအရသာကိုကြိုက်နှစ်သက်စွာ ညှီးသည်။ အောင်က အတန်ကြာအောင် ဆောင်ပြီး ခဏလောက် မှိန်းနေ လိုက်သည်။

လီးကိုတော့ ခင်မုန်းစေက်ဖုတ်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲတွင် ဆက်လက်စိမ်ထားရာ တဒိတ်ဒိတ်နှင့် လီးတန်မှသွေး တိုးနေသည်ကို နှစ်ယောက်စလုံးခံစားသိနေသည် ခင်မုန်းကလည်းစေက်ဖုတ်ကို ပွစိပွစိ လုပ်ပြီး တုန်ပြန်သည်။

“ အပေါ် က တအားဖိထားတာသေရောပေါ့..ကဲပါဆက်ဆောင် ပေးပါဦး အရသာ ပျက်တယ် ”

“ ကောင်းလားဟင် ခင်မုန်း ” “ နင်လူတွေကိုလျှောက်မပြောနဲ့ နော် ..ကောင်းတာကတော့ အောင်ရယ် ဘယ်လိုပြော ရမုန်းတောင်မသိဘူး ..နင်လျှောက်ပြော ရင်တော့ လူတွေကြားထဲ ငါမျက်နှာ ဘယ်လိုပြရမယ်မလဲမသိ တော့ဘူး ” “ ဟယ် ...ကြိုကြိဖန်ဖန် နင်ကလည်း ငါဘယ်ပြောပါ မလဲ.. ”

“ ကဲပါ နာနာလေးနဲ့ မြန်မြန်ဆောင်ပါ ကြာလိုက်တာ..တစ်ကယ်ဘဲ.. ”

အမှန်က နောက်ထယ် လေးငါးချက်လောက် ဆက်ဆောင်လိုးလိုက်လျှင် အောင်လီးရေတွေ ပန်းထွက်တော့ မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မထွက်အောင်ထိန်းထားသည့် အနေဖြင့် စကားပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

“ နင်ပြီးတော့ မလား..ခင်မုန်း ” “ ဘာ ပြီးတာလဲ.. ” “ ထွက်ချင်ပြီလားလို့ ” “ မသိဘူး ဟာ...ကဲလုပ်ပါ ”

အပျိုမလေးကို လင်မယားမေးမေးနေသော ငအောင်ကို မောင်ကြည်နုရင်းအုပ်ချင်သည်။ ခင်မုန်းက ရှက်ရှက် နှင့်မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ရင်း နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်ထားသည် ..နာလည်းနာ ကောင်းလဲကောင်းသည့်ဒါဏ်ကို စည်းစိမ်ခံစားနေပုံရသည်။ အောင်က စကားပြော ရပ်ကာ ဆက်တိုက် ဆောင်နေရာက မာန်တက်လာကာ နသိုး တစ်ကောင်လှီနှာမှုတ်ပြီး ကုတင်ကလေးကို တက္ကီကျွဲ မြည်သည်အထိဆောင်လိုးလေတော့သည်။ ကုတင်မြည်သံတင် မက “ ပြတ်..ပြတ်..စွပ်စွပ်စွပ်..ဘွတ်ဘွတ် ” အသံတွေကစုံလှသည် ခင်မုန်းကလည်းကောင်းလွန်းသည်မို့ အောင်ကျောပြင်ကိုဖက်ထားကာ အောက်မှ

ကော့ကော့ပေးသည် မျက်နှာမှာလည်းသွေးရောင်လျှန်းတက်နေကာ တအင်းအင်း အံ့ကြိတ်ရင်း တုန်ပြန်နေပုံကိုကြည့်ကာ မောင်ကြည် ဖျားသွားသည်။

အောင်ကဆောင်လိုးသလို..ခင်မုန်းကလည်း ကော့ထိုးပြီး တုန်ပြန်နေပုံမှာ ကြမ်းရမ်းလှပြီး သူနိုင် ကိုယ်နိုင် အပြိုင်ကြိသော လိုးပွဲမှာ အကြမ်းဆုံး အနေအထားသို့ရောက်လာသည်.. ခင်မုန်းခေါင်းက ကုတင်ခေါင်းရင်းတွင် ကပ်နေသလို ကုတင်ကလည်းရှေ့တိုးနောက်ငင်ဖြစ်နေရာ ခေါင်းရင်းဖက်က ထရုံကို တဒေါက်ဒေါက်နှင့် စီးချက်ညီစွာ ရိုက်နေသည် အောင်ကမြန်မြန်ဆောင်လေ အသံကမြန်လေဖြစ်သည်။

“ အာ...အာ..ပြွတ်..ပြွတ်.. ဖွတ်ဖွတ်.. ပြီးပြီ..ပြီးပြီ....အား.....” အောင်က ဓါတ်လိုက်သလိုဖြစ်ကာ ပါးစပ်မှ အသံမျိုးစုံထွက်ရင်း ခင်မုန်းစောက်ပုတ်ထဲသို့ လရေများကိုပန်းထည့်လိုက်သည်။

“ ကျွတ်ကျွတ်..ရိုး.. အား.. အောင်မယ်လေး ကောင်းလိုက်တာ အောင်ရယ်...ကောင်းလိုက်တာ ”

အနံ့တစ်မျိုးသည် မောင်ကြည်၏နှာခေါင်းထဲ၌ စူးကနဲဝင်ရောက်လာသည်။ အခန်းထဲမှ အသံများလည်း တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

“ အောင်လရေအနံ့ကလည်း တစ်မျိုးကြီးဘဲနော် ” “ ထမီလှည့်ဝတ်လိုက်လေ ” “ အာ..လရေ တွေက အကုန်လျှောက်ပေကုန်ပြီ..စေးကပ်ကပ်နဲ့.. မကောင်းဘူးကွာ..တကယ်ဘဲ ”

ခြံဝသို့ မောင်ကြည်ပြန်ပြေးခဲ့သည် ကုလားထိုင်၌ ခပ်တည်တည်နှင့်ထိုင်နေသည်။ ပေါင်ကြား ထဲမှ လီးက သူလည်း ဆာလောင်မွတ်သိပ်ကြောင်းဆန္ဒပြနေသဖြင့် ပေါင်နှစ်လုံးကြား ထည့်ပြီး ညှပ်ထား လိုက်သည်။

“ မောင်ကြည် ငါတို့ပြန်တော့မယ်..”

“ အေးအေး..ပြီးသွားကြပြီလား ..ဟဲဟဲ ”

“ မောင်ကြည်နော် ပါးကျိုးမယ် ..”

“ ဟော ဗျ.. ခင်မုန်းကလဲ ငါကဆွေးနွေးတိုင်ပင်လို့ ပြီးပြီလားလို့ မေးတာ နင်ကလည်း ”

“ မသာ..” ခင်မုန်းက ခေါင်းကလေးငုံ့ကာ နီမြန်းသောမျက်နှာလေးဖြင့် ရှေ့မှ သုတ်သုတ်ကလေး ထွက်သွားသည်။ “ အိုကေရဲ့လား ဟေ့ကောင် ” “ ငါတို့ထိုင်စကားပြောနေတာ..”

“ အောင်မယ် ထိုင်စကားပြောနေတဲ့ မင်းဆီက စောက်ရေနဲ့ တွေ့ရနေပါလား..”

“ တိုးတိုးလုပ်ပါကွာ..ကြားသွားပါဦးမယ် ”

အောင်က မောင်ကြည်ကိုစိုးရိမ်တကြီးပြောရင်း ခင်မုန်းနောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားသည်။ မောင်ကြည်က ကုလားထိုင်ကိုခေါက်ပြီး အိမ်ပေါ် တက်သွားသည်။ သူ့အခန်းထဲရောက်သောအခါ ကုတင် ပေါ်၌ သုံးလက်မ ပါတ်လည်ခန့် သွေးကွက်ကလေးကိုတွေ့ရသည်။ အော် ..ခင်မုန်း အပျိုရည်ပျက်သွားတဲ့ စစ်မြေပြင်ပါလား.....

“ ခလေး..အိပ်ပြီလား ..အိပ်ယာဝင်ခါနီး နွားနို့ လေးတစ်ခွက်လောက်သောက်လိုက်ပါလား ”

ဦးကျော်ထင်၏အသံက တစ်ကယ်ကို ဂရုဏာအပြည့်ပါ၏။ ခင်မုန်း လှည့်မကြည့်ပေ.. စကားလည်း ပြန်မပြော..တဒိတ်ဒိတ်ခုန်သော ရင်အစုံဖြင့် ချွေးစေးများစို့နေသည်။ နေ့လည်ကတည်းက ညရောက်ရင် အလိုးခံရမည် ကိုတွေးနေသည်။ ညကျ..ဦးကျော်ထင်ကလိုးရင် တွေးမိလေတိုင်း ကြက်သီးများ တဖြန်းဖြန်းထကာ ငိုချင်သွားသည်။

အသက်လေးဆယ်ကျော်ဆိုပေမဲ့ ဦးကျော်ထင်ရဲ့ ဗလက အသက်(၂၅) နှစ်လောက် အရွယ်တွေထက် အချိုး အစားပြေပြစ်သည်။ ကာယဗလ တောင့်တင်းသန်မာသူဖြစ်သည်။

“ ခလေး အိပ်ပြီလားလို့ ” “ အင်း..”

အိပ်နေတဲ့ သူ့က အင်းလို့ပြန်ပြောလိုက်မိသဖြင့် ပြုံးလိုက်မိသေးသည်။

“ ခြင်ထောင်ခြံလိုက်ရမလား..ဟင် ”

“ ဟင် အင်း..အိုက်တယ် ”

“ ခင်မုန်းအသံကတိုပြီး ပြတ်ပေမဲ့ အဖျားကတုန်ခတ်နေမှန်းကို ဦးကျော်ထင်သိသည်။ အိမ်ထောင်နှစ်ဆက် ကျဘူးသော ဦးကျော်ထင်အဖို့ သည်အထာတွေက ရိုးနေပြီ..

“ မီးပိတ်လိုက်ရမလား ”

“အိုး..ဘာလို့ပိတ်ရမှာလဲ..”

သိသိသာသာ မျက်စောင်းထိုးရင်းခင်မုန်း လှည့်အော်လိုက်သည်။ ဦးကျော်ထင်က ဒါလေးကို ချော့မှ နှိုးမှ ရမည်ကိုသိသည်။ အချိန်ကလည်း ည(၁၀)နာရီခွဲသာ ရှိသေးသည်မို့ ဦးကျော်ထင်က ကုတင်အနီး စာကြည့်စားပွဲတွင်မီးဖွင့်လျက် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့်လိုးနေကြပုံ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ကို ခင်မုန်း မြင်အောင် ထောင်ကြည့်နေလိုက်သည်။ ခင်မုန်းကလည်း ဦးကျော်ထင်ဘာလုပ်နေသလဲ အကဲခပ်နေသူမို့ ဦးကျော်ထင် ထောင်ကြည့် နေသော စာအုပ်ကိုမြင်သည်။ ကြီးမားမဲနက်သော နီဂရိုး တစ်ယောက်၏လီးကြီးကို ပါးစပ်ဖြင့် အပြည့်စုပ်နေသော အနောက်နိုင်ငံစုံတွဲ ပုံက ခင်မုန်းကို ရင်ခုန် စေသည် စါအုပ်ထဲကလို လီးစုပ်ချင်စိတ်လည်းပေါက်လာသည်။ ဦးကျော် ထင်က နောက်တစ်ရက်လှန်သည်။ လေးဘက်ကုန်းကာ ဘဲတစ်ပွေရဲ့ အလိုးကိုလိမ်တွေ့ကာ မှိန်းခံနေသောဆော် လေးတစ်ယောက်ပုံ ဖြစ်သည်။ အောင်ကိုပြေးပြီးသတိရမိသည်။

“လေးဘက်ကုန်းပြီးခံပါလားဟင် ”

“ရှက်တယ်ကွယ် ”

ခင်မုန်းရင်မှာ ကျင်ကနဲခံစားရသည်။ သည်တုန်းက ကုန်းပေးခဲ့လျှင် အကောင်းသား သူကျေနပ်အောင် ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် အလိုးခံခဲ့ဖူးကောင်းသည်။ သူ့စိတ်တိုင်းကျ အလိုး ခံပြီးပြီဘဲဟု ဖြေသာ ဦးမည်။

“ဟင်..ကလေးမအိပ်သေးဘူး..”

ရက်တရက်ကြီးမေးရင်းအနားရောက်လာသော ဦးကျော်ထင်ကို ခင်မုန်းငေးကြည့်နေစဉ်.. ဦးကျော်ထင်က ခင်မုန်း နို့အုံလေးကို ငုံ့မွှေးလိုက်သည်။ ရှိန်းကနဲ ဖျင်းကနဲခံစားလိုက်ရသည်။ တမ ဟုတ်ခြင်း သွေးတိုးနှုန်းပြောင်း သွားစေသည်။ နက်ရှိုင်းသောချောက်တစ်ခုထည်းသို့ ဇောက်ထိုး ဂျွန်းပြန် ကျသွားသလိုပင် အသဲထဲအေးစိမ့်သွားကာ ဦးကျော်ထင်လည်ကုတ်ကို အတင်းဖက်တွယ်လိုက်သည်။

ဦးကျော်ထင်က အနေသန့် သူဖြစ်ပြီး မွေးကြိုင်သန့်စင်သော ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ အနံ့ကို ရသည်။ ခင်မုန်းစိတ်နှင့် ရောထွေးယှက်နွယ်ကာ ဦးကျော်ထင်ကို နုန်းသတ်သလို သဘောထားလေသလား မသိ တအားကြီး ကိုဖက်တွယ်ထားလိုက်သည်။

ဦးကျော်ထင်က ခင်မုန်းနို့လေးနှစ်လုံးကို ပထမ ဖွဖွလေးညှစ်ပေးသည်။ တစ်ပြိုင်နက်ထည်းမှာဘဲ အင်္ကျီ ကြယ်သီးများကို တဖြောက်ဖြောက်နှင့်ဖြုတ်နေသည်။

ရင်ညွန့် ဝင်းဝင်းဝါဝါလေးက ဦးစွာ ပြုထွက်လာသည်။ ဘော်လီကြိုးလေးကို ပုခန်းမှ ဆွဲချလိုက်ရာ နို့တစ်လုံး ကဝင်းကနဲ လက်ကနဲ ထွက်ပေါ် လာသည်။ တစ်စက္ကန့် မျှမဆိုင်းဘဲ စို့ပစ်လိုက်သည်။

“အင်း..အင်း..” ပထမဆုံး ခင်မုန်းထံမှ ညှိုးသံလေးထွက်လာသည်။

“ ပြွတ်..ပြွတ်..” နို့သီးခေါင်းနီနီလေးကို စုပ်တင်ဆွဲယူပြီးလွှတ်ချလိုက်ရာ နို့အုံကလေး သိမ်သိမ် တုန် သွားသည်။

“ အဟ..အာ..ဟင်..ဟင် ” ငိုချင်သလို ရယ်ချင်သလိုဖြစ်ကာ ပါးစပ်မှ မြည်တမ်း သံထွက်ပေါ်လာသည် ဦးကျော်ထင်ကလည်း ဆော်ကိုင်ကျွမ်းသလားမမေးနှင့် ထွန်ထွန်လူးသွားစေရမည်။ လိုချင်သော အခြေအနေ ရောက်ရန် ငါးမိနစ်ဘဲ အချိန်ယူတတ်သည်။ “ လိုးပါတော့ဟုပြောလာစေရမည် ”

ဦးကျော်ထင်၏ ဒုတိယအိမ်ထောင် အပျိုကြီးက ဘာရှက်တတ်သလဲမမေးနှင့် ဦးကျော်ထင် ထမီကြား ခေါင်းထိုးဝင်ပြီး ဘာဂျာမူတ်ပြစ်လိုက်သည်။ နောက်ရက်၌ ဦးကျော်ထင်ကို အပေါ်မှ ထိုင်လိုးပေးရသော ဘဝကို ရောက်သည်။ ဦးကျော်ထင်က သည်နှယ်ကျွမ်းသည် ခင်မုန်း ကျောင်းသွား ကျောင်းပြန် လမ်းထိပ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မှထိုင်ရိုးနေသည်မှာ ကြာပြီ။ ပြောရရင်တော့ ခင်မုန်းက ဦးကျော်ထင် သားအကြီးထက် တစ်နှစ်လောက်ငယ်သေးသည်။

ဆော်လေးက ဖင်ကောင်းသည် အိုးလှသည် အရွယ်ငယ်သော်လည်း အောက်ပေး ရက်ရောမည့်ပုံ ပေါ်သည် ကို အတွေ့အကြုံအရ မှတ်ချက်ချသည်။

ခင်မုန်းမိဘများက ဦးကျော်ထင်ထံမှ ချက်ပက်လက် ကားစုတ်ကြီးကို ငွေချန် နှစ်လဆိုင်းနှင့် ဝယ်သည်။ သူတို့လက်ထဲရောက်မှ ယခင် သမဝါယမဆန်များ ရက်မပျက်တိုက်နေရသော ကားက ရက်ဆက်ပျက်သည် ဂီယာ ဘောက်ချ အင်ဂျင်ကိုင် ရေတိုက်ကီပေါက် ..ဒီတော့ပြင်ရသည် စောက်ကြွေးတွေ က နှစ်ဆတိုးသည် သည်လို့နှင့် သမီးကို ထိုးအပ်ရသော ကိန်းဆိုက်သွားသည်။ ကျော်ထင်ကလည်း ဣာသမား သားသမီးအိမ်ထောင်သည်တွေ ရှိရက်နှင့်လည်း ဆော်ချရမည်ဆိုလျှင် ဘယ်သူ လာခေါ်ခေါ် လိုက်သည်။

အခုဒီဆော်လေးကိုရတော့ ကြိပ်ပြီလေ.. အမှုန့် မဖြစ်ရင်တောင်ကံကောင်းလှပေါ့ ခင်မုန်း
စောက်ဖုတ်ကလည်း အောင်လိုးပြီးကာမှ ပိုပြီးပေါင်းကြွလာသည်။ ဖွဲ့ကားလာသည် နို့အုံတွေကလည်း ပိုအယ်
လာသည်။ ပိုတင်းလာသည်။

ဖင်သားကြီးတွေက လေးဘက်ထောက်ခိုင်းပြီး နောက်မှလိုးလျှင် အကောင်းဆုံး အခြေအနေမှာ ရှိသည်။

“ အဝတ်တွေချွတ်လိုက်ရအောင်..ခလေးရယ် ”

“ ခြင်ထောင်ချလိုက်လေ...”

ခင်မုန်းက အမောတကောလေးပြောရင်း မသိမသာရုန်းလိုက်သေးသည်။ ဦးကျော်ထင်က ကိုယ်လုံးနှင့်
ဖိထားရင်း ခြင်ထောင်ချလိုက်သည်။ “ မီးမပိတ်ဘူးလားလို့...” လို့..ဆိုသောအသံက ကညသံဟု ထင်ရသော်လည်း
စင်စစ်ဒေါသနှင့် ပြော ခြင်းဖြစ်သည်။

လိုအပ်သောလုံခြုံမှုများ ပြုပြင်စီမံပြီးသကာလ ငနဲကြီးက ပုဆိုးချွတ်..စွတ်ကျယ်ချွတ် ကြီးကောင်
ကြီးမားနှင့် ကိုယ်တုန်းလုံးပုံကြီးက ခင်မုန်းရင်အခုနံဆုံးဖြစ်သည်။ သူ့လီးကမတောင်ခင်ကပင် တွဲကျနေ သည့်မှာ
ပေါင်လည်ရောက်လှမခန်း ရှည်လျားသည်။ လီးထိပ်ကြီးကလန်တက်နေသည်။ ဒစ်တိုက် အသားပိုထွက်နေသလို
ပြူးပြီးထင်း နေသည်။ မိန်းမ အယောက်၃၀ ထက်မနည်း ဆော်ထားသောလီးကြီးက ရုတ်တရက်တော့ မတောင်သေး
စိတ်ထနေပေမဲ့ အလုံးအထည်သာပွလာပြီး ထောင်လာရန်ကိုမူ အားယူ နေရဟန်ရှိသည်။
သို့မဟုတ်ရှည်လျားထွားကြိုင်းလှ သဖြင့် မတ်နေအောင်မထောင်နိုင်ခြင်းပေးလား။
ခင်မုန်းကတော့ ထိုလီးကြီးကိုကြည့်ကာ အားရနေသည် လိုးလိုက်လျှင် ကောင်းလိုက်မည့်ဖြစ်ခြင်းနော်..

“ ခလေး ပေါင်ကိုထောင်ပြီး ကားထားလိုက်နော်.. ”

ခင်မုန်းက ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်နှင့် ဆောင်ဆောင် အောင်အောင်လုပ်သည်။ ဒီအချိန်မှာတော့
ဆောင်ချင် ဆောင် အောင်ချင်အောင် ဦးကျော်ထင်တို့က ဗွေမယူရေးချ ဗွေမယူသေး.. ထမီအောက်မှ
စောက်ဖုတ်ရဲ့ရဲ့ ပေါင်းပေါင်း လေးကိုသာ အာသာငန်းငန်းကြည့်ရင်း လိုးချင်စိတ်တွေပြင်းထန်နေသည်။
ယခုအချိန်တွင် ခင်မုန်းစောက်ဖုတ် ထဲမှမြွေထွက်လာ ရင်တောင် ဦးကျော်ထင်တို့ကမပြေးသေး။

ခင်မုန်းစောက်ဖုတ်က အမွှေးသိတ်မများ အမွှေးနုနုလေးများသာရေးတေးတေးရှိသည်။ ထိုသို့
အမွှေးမရှိသော စောက်ဖုတ်မျိုးကို ယက်ရမအဆီအနှစ်.. လိုးရာတွင်လည်း အပြင်းအထန် အရသာပေးနိုင်ကြောင်း
သိထားသည်။ ထို့ကြောင့် ကျော်ထင်တို့ဗိုက်ထဲ ဘုရားပွဲလှည့်နေသည်။

အခုလိုးရမှာကတော့ စောက်ဖုတ်အသစ်စက်စက်လေးပေါ့..စောက်ဖုတ်အသစ်စက်စက်ကလည်း ရှားပါးကုန်
စာရင်းဝင်နေတော့ ကျော်ထင်ပျော်မယ်ဆိုလည်းပျော်လောက်ပါပေတယ်..

အမှုန့်က ငအောင် ဘတ်လပိုင်လိုက်အောင် လိုးထားလို့ ဗွက်ထပြီးသားကြီး ဒါပေမဲ့ ရာဇဝင် မသိရင်
ကညာခင်တိုင်းဟာ အပျိုစင်ချည်းပါဘဲ..မဟုတ်ဘူးလား။

ထောင်ထားတဲ့ ခင်မုန်းပေါင်နှစ်ဖက် ကြားကနေ ဖင်စအိုဆီကို တန်းဆင်းသွားသော အကွဲကြောင်း လေးက
ဖင်ပေါက်နှင့်ဆက်နေတော့ အရှည်ကြီးလိုဘဲ။ ပေါင်ကိုကားပြီး စောက်ဖုတ်ကိုပွတ်ကြည့်မှ လက်တစ်အုပ်စာ
စောက်ဖုတ်ကလေးက ဟိတ်ဟန်ကြီးနဲ့ ကမ္ဘာကို ခါးစောင်းတင် မလိုလို ယောက်ျားတွေကို ထိမ်းချုပ်နိုင်တာ
အံ့ဩစရာ တော့ အကောင်းသားကလား။

“ ပြတ်..ပြတ်..ဖတ်..ဖတ် ” “ အာ...အာ.. အဟင် အဟင် ”

လုပ်ငန်းစတင်ပြီလေ..ကျော်ထင်မူတ်ပြီ.. သူ့နှုတ်ခမ်းမွှေးတွေက စောက်စေ့နီနီလေးကိုစူးပြီး.. စစ်ကနဲ သေး
ပေါက်ချင်လောက်အောင်ခံစားရပြီး ဖင်ကြီးငလျင်လှုပ်နေသည်။

“ ပြတ်...ပြတ်.. ပလွတ်..ဖွတ်.. ”

“ အား...ဟား..ကျွတ်ကျွတ်.. ကောင်းလိုက်တာ..ကောင်းလိုက်တာ.. ”

အလိုးခံရခြင်းနှင့် အယက်ခံရခြင်းက ဘာမှမဆို ဆယ်ခါလိုး တစ်ခါယက်နှင့်ညီမျှသည်။ သည်မျှအထိ
ပါးစပ်က လီးထက်သာသည်။

ဒါကအမှုတ်ကွမ်းတဲ့သူတွေအတွက်ပြောတာ..(ကိုမာဒင်တို့ လင်မယားလို ယောင်ပြီးကန်မိလို့ နှုတ်ခမ်း
ကွဲပြီး ညကြီးမင်းကြီး စောက်စကားထများတာမျိုး မဖြစ်ဖို့တော့ လိုမယ်။ ကိုယ်မိန်းမ ယားတတ်ရင်လည်း နဲနဲပါးပါး
ခြေထောက်ကလေးဘာလေး ကိုင်ပြီးမှလုပ်ပေါ့ အခုတော့ ကိုမာဒင် ကိစ္စက ရာဇဝင် ကိုတွင်ရောဘဲ)

ကျော်ထင်က ဘာဂျာကျော်ထင်လို့တောင်မှ ဘွဲ့ပေးဖို့ကောင်းတာ ဘာဂျာမှုတ်တဲ့နေရာမှာ ဖာသယ် တောင် ရေဆေးပြီးမှုတ်တာ ..ရှားရော။

ခင်မုန်းလို တစ်ခါမှအမှုတ်မခံဘူးသော မိန်းကလေးဘာခံနိုင်မှာတုန်း ကော့ပျံလန် ထွက်သွား တာပေါ့။ ကောင်း လွန်းတော့ ဦးကျော်ထင် ဆံပင်တွေဆွဲဆွဲပြီး မျက်နှာကို စေါက်ဖုတ်နဲ့ ဆောင်တာများ မြင်မကောင်းဘူး အဟုတ် ခင်ဗျားနှယ်စေါက်စေ့က နှာခေါင်းပေါက်ထဲထိုးမိလို့ ခင်ဗျားဗျာ ဟတ်ချိုး ဟတ်ချိုးနဲ့ ညကြီးမင်းကြီး ကိုမာဒင် ထက်တောင်မှ ဆိုးသေးတယ်။

တကယ်တော့ ဆော်လေးက ထန်ကိုထန်တယ် အဘိုးကြီးကလည်း အမှုတ်ကောင်းတော့ အားပါး အဲသည် ညကများ မြင်စေချင်တယ် ကျုပ်မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဗျာ.. အံ့ရော..အံ့ရော မနက် ဂုနာရီခွဲတယ်ဆိုမှ ကျုပ်နဲ့ ဆိုက်ကလုံးတို့ မီးကင်းမစေါင်ဘဲချောင်းတာလေ..မီးကင်းတဲပေါ်က မော်တော်ကားသံခွေ လူခိုး ခံရသေးတယ် ဖြစ်ပုံများ

ဆော်လေးက ကော့ကော့ ပြီးစေါက်စေ့နဲ့ မျက်နှာကိုထိုးတာ ဘဲကြီးက အရမ်း သဘောကျလို့ . . . သူ့လီးက ပန်းသေတာမဟုတ်ပေမဲ့ မတောင်ဘူး လက်နဲ့ ကိုင်သွင်းတော့ လီးကအဖျားဘဲဝင်ပြီး ကျန်တဲ့ အပိုင်းက ခွေကောက် တွန့်လိမ်ပြီးမှ ဝင်တာ။

ကြည့်မကောင်းလိုက်တာဗျာ မြင်းလီးနဲ့ ဆိတ်မ စေါက်ဖုတ်လိုးသလိုဘဲ အခုနကော့ပျံနေတဲ့ ကောင်မ ဖျတ်ဖျတ်ကိုလူးရော မခံနိုင်ဘူးလေ နဲတာကြီးမဟုတ်တာ။ ကျုပ်တို့ ကြည့်နေတဲ့ သူတွေတောင် မျက်လုံးပြူးပါတယ် ဆိုမှ။ ဆိုက်ကလုံးက ကျုပ်ကို တိုးတိုးကပ်ပြောတယ်လေ။

“မောင်ကြည့်ရေ..ဆော်တော့ မသေရင်တောင် မချိမဆန့်ဘဲ..”
“ နဲ့နဲလေးကွဲသွားရင်တော့ ခံနိုင်သွားမှာပါ ။ ” ခြင်ထောင်က မင်္ဂလာဇာ ခြင်ထောင်ဗျာ အထင်းသားမြင် နေရတယ်..ကျော်ထင်ဖင်ကြားက အမွှေးတွေဆိုတာမဲလို့ လီးဥကြီးကလည်း တွဲလွဲကြီး ငွေးဗျင်းကြီးဗျ သိလား ထင်ထားတဲ့အတိုင်းဘဲ ခင်မုန်းစေါက်ဖုတ်ကွဲတာဘဲ..။

“ အားတော်ပြီ တော်ပြီ..နာတယ် စေါက်ဖုတ်လေးတော့ ကွဲပါပြီ....အား..နာပါတယ်ဆို..အဟီး...”

ငနဲကြီးက တာထွက်ဘဲဗျာ ဘယ်လျှော့ပေးမလဲ.. ဆော်ကကုတ်တယ်ဆရာ..ဘဲကြီးလက်မောင်းတွေ ပေါင် တွေဆိုတာ ချက်ချင်းအစင်းတွေထင်ကုတ်တာဘဲ။ ငနဲကြီးက စေါက်ဖုတ်မာန်တက်နေတော့ ပြု တောင်မပြုဘူး ဖင်ကြီး မြှောက်ကြွ..မြှောက်ကြွနဲ့.. စွတ်ကိုလိုးတော့တာဘဲ ..ခင်မုန်းလဲ ရုန်းရင်း ကန်ရင်းနဲ့ စေါက်ဖုတ်ကိုကော့ ပေးသလိုဖြစ်ကုန်ရော.. ခင်မုန်းလဲထုရင်း..ရိုက်ရင်းနဲ့ ခြင်ထောင် ကြီးတွေလဲ ပြတ်ကျကုန်တယ် ..ဆိုက်ကလုံးဆိုတာ အသံတွေဘာတွေတောင်တုန်တယ် ..“မောင်ကြည့် ရေ..ခိုးလည်း လစ်ကြရအောင် ပွဲကြမ်းကုန်ပြီကွ..တော်ကြာလူသတ် မှုသာသက်သေလိုက်နေရဦးမယ်..”

“ဟာ..မသေပါဘူးကွာ..မင်းကလဲ”

“ဟိုမှာ ကြည့်လေ အမဲဖျက်နေသလားအောင် မေ့ရတယ် ”

“ အေးပါ မင်းနောက်ထပ် ခဏလောက်စေါင် ကြည့်စမ်းပါ..”

ခင်မုန်းမှာ.. အတင်းလိုးတာကို ရုန်းကန်ရတာ ကြာတော့လည်း မလှုပ်ချင် မရှားချင်တော့.. ကဲ ကြိုက်သလို သာလိုးပါတော့ ဟုစိတ်ကို ခိုးခိုးချလိုက်သည်။ဦးကျော်ထင်ကလည်း ခင်မုန်းကို စိတ်ရိုလက်ရို အစွမ်းကုန် လိုးပြစ်လိုက်သည်။ ဦးကျော်ထင်တစ်ချိမပြီးခင်မှာပင် ခင်မုန်းက နှစ်ချိပြီးသွားသည်။ ထိုအချိန်၌ စေါက်ရေတွေလည်းစိုရွဲ နေပြီဆိုတော့ အသံတွေက ထွက်လာသည်။

“ပြွတ်..ပြွတ်.. ဘွတ်ဘွတ်..ဘွတ်..”

“ အရေတွေသုတ်ပစ်လိုက်ကွာ.. အသံတွေမြည်တယ် ” ဦးကျော်ထင်က ခင်မုန်းထမိကို တန်းပေါ်မှ ယူပြီး. . စောက်ဖုတ်ထဲ ထိုးထည့်ကာ အရေတွေကို သုတ်လိုက်သည်။

သည့်နောက်..ခင်မုန်းက ပေါင်ကိုဖြိုချင်ဖြို ..စောက်ဖုတ်ကိုဖြိုချင်ဖြို.. ဖင်ထဲကိုဘဲလက်နှင်နှိုက်နှိုက် ခံနိုင် သွားပြီ ဖင်ထောင်လိုးလဲ..ဘာမှမပြောတော့...ကောင်းတဲ့အရသာကိုသိတာကိုး...

အဖွင့်ညမှာပင် ဦးကျော်ထင်ကိုလေးစားသွားသည်။ အင်မတန်လိုးနိုင်တဲ့လူကြီး သူ့လီးကိုတော့ နောက်တစ်လလောက် နေမှ စုပ်ဖူးသည်။

“အောင်အောင် နင်ရမ်းပြည်ပြောင်းတော့ မလို့ဆို” “ဟုတ်တယ် မိဆွေ..တာဝန်နဲ့ပေါ့”
 မိဆွေက မောင်ကြည့်ဆော် တရုပ်ကပြားလေး။ “နင်..ကို..ငါတို့သနားတယ်..သိလား..အောင်..”
 “ဝဋ်ကြွေးပေါ့မိဆွေရယ်..ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ...” မောင်ကြည့်အိမ်မှာဘဲဖြစ်သည် မောင်ကြည့်က သူ့
 အမေဆိုင်သို့ ပစ္စည်းများရောက်လာ၍ လိုက်ပို့နေသည်။
 “ငါတော့ ခင်မုန်းလို သစ္စာမဖောက်ဘူး သိလားအောင်”
 “အမှန်က ခင်မုန်းသစ္စာဖောက်တာ မဟုတ်ကြောင်းကို အောင်ရှင်းမပြမိ။ မချီသွားဖြို အိုက်တင်ဖြင့် ယဲ့
 ယဲ့-ပဲသည်။” “နင်..မိန်းမတွေကို စိတ်နာသွားပြီလား အောင်..”
 “ဒါက ဇာတ်လမ်းတွေထဲမှာပါဟာ...မဆိုင်ပါဘူး ခင်မုန်းလို မိန်းကလေးတွေရှိသလို နင်တို့လို မိန်းကလေး
 တွေလည်းရှိပါတယ် ..မှုတ်ဘူးလား..လူချင်းတူပေမဲ့ အသက်ရှူချင်းကွဲပါသေးတယ်။
 မိဆွေက ရွမ်းလဲသော မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ငေးနေသည်။ မိဆွေက ကျောင်းမှာ တာတိုအပြေးမယ်ပီပီ အောက်
 ပိုင်တောင် သည်။ အိုးကြီးသည် ရင်သားများကတော့ ခပ်ပြားပြားဟုထင်ရသော်လည်း မို့မို့လေး တင်းရင်းသည်။
 “မောင်ကြည့်က ငါ့ထက်ကံကောင်းသွားတယ်သိလား” “ဘာဖြစ်လို့လဲ”
 “နင်..လို့..လှပဖြူစင်ပြီး.. တောင်တင်းပြည့်ဝတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး ဒီခေတ်မှာရှားတယ်..ဟ”
 “အမယ်မယ်..အဟင်းဟင်း..” မျက်နှာဝင်းဝင်းကလေး ရဲကနဲရှက်သွေးပြန်း၏။ လက်နှစ်ဖက်က
 ပေါင်ကြားထဲ ထည့်ပြီး ပွတ်သပ်နေသည်။
 “ဒါ့ထက် နင်ကစားသေးသလား..” “အင်း..ကစားတယ်လေ..”
 “ဒါကြောင့် အောက်ပိုင်းတွေက တကယ်တောင့်တာဘဲ..” “အဟင်း နင်ကလဲ..”
 ခေတ္တငြိမ်နေကြပြီး “နင်လဲ အလေးမတယ်..မဟုတ်လား..” “အခုတလော ပြတ်နေတယ်ဟာ..”
 “နင်ကမကျပါဘူး ရင်အုပ်တောင်မှ ပိုထွက်လာပါသေးတယ်..ဟိုသီချင်းလို ကြွက်သားအဖုအဖု ထုထုပြီး
 ခရာချင်စရာနယ် ..ဆိုတာလေ..ဟဲဟဲ..”
 “အလဲ့ ..မိဆွေကလည်း အလာကြီးဘဲ..” “နင်က ငါ့ကိုမြှောက်ပြောတာကိုးလို့”
 “မြှောက်ပြောတာမဟုတ်ပါဘူးဟာ..ငါ့အခုလို အလုပ်နဲ့အကိုင်နဲ့အချိန်မှာ နင်လို မိန်းခလေးမျိုး
 ရမယ်ဆိုရင် ချက်ချင်း လက်ထပ်ရဲတယ်”
 “ဟဲ့..အယ် နင် စကားကြီးကလည်းတစ်မျိုးကြီး”
 “ငါ့ရင်ထဲရှိတာကိုပြောတာပါဟာ..ငါ့သူငယ်ချင်းမောင်ကြည့်ရဲ့ဆော်မဟုတ်ဘဲ တခြား ဘဲတစ်ပွေရဲ့
 ဆော်သာ ဆိုရင် နင်ကိုမရရအောင်ငါလိုက်မယ်”
 “ဟယ်..ခုကွဲဘဲ နင်ကလည်းဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်းမသိဘူး..သွား..” မိဆွေက စားပွဲပေါ်မှ ပေတန်
 လေးကို လှန်းယူပြီး ရိုက်လိုက်သည်။ အောင်က အသာတိမ်းရှောင်လိုက်သဖြင့် မထိလိုက်ပေ..
 “စိတ်မဆိုးပါနဲ့ဟာ..ငါကတစ်ကယ်ပြောတာပါ...ဟားဟားဟား..”
 “ကြည့်ပါလား..အောင်နော်..ငါငိုလိုက်မှာ..” “မငိုပါနဲ့ဟာ.. တော်ကြာ မောင်ကြည့်ပြန်ရောက် လာလို့
 နင်ပါးပြင်မှာ မျက်ရည်စတွေ တွေ့ရင် ငါ့ကိုဘာလုပ်ထားသလဲလို့ မေးရင် ငါ့မှာ အဖြေရ ခက်နေပါ့မယ်..”
 “ကြည့်..ကြည့်..နင်လေ မခံချင်အောင်တော်တော်စ...တယ်..အရမ်းဆိုးတာဘဲကွာ..”
 မျက်နှာလေး အောက်ငဲ့ပြီး ပေတန်ထိပ်ဖျားလေးဖြင့် စားပွဲကိုထိုးခြစ်နေသည်
 “မခြစ်နဲ့လေဟာ..နင်ကလဲ..” “ဘာဖြစ်လဲ ငါ့ဟာငါချစ်တာ..”
 “အေးလေ..ဒါမောင်ကြည့်စားပွဲဘဲ မောင်ကြည့်ဟာဘဲ နင်ချစ်ချင်ချစ်ပေါ့ ..ငါ့ဟာတော့ အချစ်
 မခံနိုင်ဘူး”
 “ဟယ်..အောင်မကောင်းဘူး ဘာတွေလျှောက်ပြောမှန်းမသိဘူး..တော်ပြီပြန်တော့မယ်..”
 “ပြန်ပြန် မောင်ကြည့်မရိုတာ ပြန်ပေါ့..”
 “သည်စကားက ဘာမှစိတ်ဆိုးစရာအကြောင်းမရှိ သို့သော်မိဆွေက အောင်အနီးသို့ တစ်ရိုက်ထိုး
 ပြေးကပ်လျက် လည်ပင်းကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် စွဲကိုင်လျက်ညှစ်သည်။
 “အ..အ.. လည်ပင်းအစ်တယ် .ခွေးမ တစ်ကယ်ညှစ်တယ်..”
 “မှတ်ပြီလား နောက်ကို စအုံး ..အသေညှစ်သတ်ပြစ်မယ်..”
 “ဘာကိုညှစ်မှာလဲ..” “ဟင်..ကြည့်ပါလားမမှတ်သေးဘူး ..လည်ပင်း လည်ပင်း..ဟောဒီလည်ပင်း .ကဲ”

မိဆွေက အောင်လည်ပင်းကိုကိုင်၍ ထပ်မံလှုပ်ယမ်းပြသည်။ မျက်နှာရှေ့တံ့တံ့မှကုန်း၍ လည်ပင်းညစ်နေသောမိဆွေ၏ ဂျင်းဂျာဆီအင်္ကျီလေးထဲမှ လုံးဝန်းသော ရင်သားအစုံကို အသေအချာ တွေ့လိုက်ရသည်။

ရင်ခုန်သံက နားထဲတိုးဝင်သွားသည်။ ဒိတ်ကနဲ.. “လွတ်ဟာ..လွတ်ဟာ..အစ်တယ်..အစ်တယ်ဟ”

“မလွတ်ဘူး..နောက်ဒါမျိုးပြောဦးမလား” အောင်က ခေါင်းငြိမ်ပြုသဖြင့် မိဆွေက အားမလို အားမရ ဖြစ်ကာ လည်ပင်းကိုညစ်၏။ အောင်ကတွန်းဟန်-ပကာ လုံးဝန်းသော နို့နှစ်လုံးကို ပွတ်ချေ ကိုင်ညစ် လိုက်သည်။

“အိုး..” မိဆွေလက်များက တရားခံဖမ်းသလို အောင်လက်များကို ဆုပ်ဖမ်းရင်းအော်လိုက်သည်။ အောင်က နို့နှစ်လုံးကို ရွရွလေးဆုပ်နယ်ရင်း.. “ဟဲဟဲ..နင့်အလှည့်ကျတော့ ကြောက်သလား”

“အောင် အံသလိုမကစားနဲ့ဟာ..လွတ်..အခုလွတ်..”

မိဆွေမျက်နှာ အကြီးအကျယ်ပျက်လာပြီး နီရဲလာသည်။ အောင်က နင့်လင်ကြည်စား အလကား ဆိုသော မထွေးပုံပြင်ထဲကလို ကစားသလိုလိုနှင့် တစ်ကယ်ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်နေသည်။ အပျိုနို့ကို စုံကိုင်ပွတ် နေရသဖြင့် အောင်လီးမှာတောင်လာပြီး ပုဆိုးထဲမှာထောင်ထနေသည်။

“လွတ်ဆိုတာ နင်ပြောလို့ မရဘူးလားအောင်..” အောင်က “ဟင်အင်း..”

“ပြောမရရင်..ကဲ..” မိဆွေက အောင်ပုဆိုးထဲသို့ လက်နှိုက်ပြီး ဂွေးကိုညစ်ရန်-ပသည်။ တစ်ကယ်တန်း မိဆွေရင်ဆိုင်လိုက်ရသည်က အောင်၏ကြီးမားစွာ မာန်ဖီနေသော အန္တရာယ်ကောင် ..မိဆွေ လက်က တောင်ထနေသော အောင်လီးကို အားရပါးရဆုပ်ကိုင်မိသွားသည်.. ပြီးတော့ ချော်လဲ ရောထိုင် ပြောသည်

“ကဲ လွတ်မှာလား မလွတ်ဘူးလား..”

“တင်းတင်းကြပ်ကြပ်လေး အကိုင်ခံထားရသောကြောင့် အောင်လီးမှာ အရသာရှိနေသည်။ လီးကို ကုန်းကိုင်လိုက်သော မိဆွေ၏မျက်နှာနှင့် အောင်မျက်နှာက လက်နှစ်လုံးခန့်သာဝေးတော့သည်။ မိဆွေထံမှ သင်းချိုသော နှုတ်ခမ်းနီနီကို ရှုရှုလိုက်မိပြန်သည် ..အောင်လီးမှာပိုပြီးတော့ မာန်ဖီလာသည်။ ပြီးတော့ မိဆွေ၏ နှုတ်ခမ်းကို အမိ အရစုပ်နမ်းလိုက်သည်။

“အွန်း..အွတ်..အွတ်။။” မိဆွေရုန်းလိုက်သော်လည်း မလွတ်တော့ အနမ်းချိုချိုတို့က နှစ်ဦးစလုံးကို စိတ်လှုပ်ရှား သွားစေကာ အသံ၌ စိမ်အေးသွားစေပြန်သည်။ ဟန်းနီးလစ် နှုတ်ခမ်းနီဆေးအရသာက အောင်ပါးစပ်အတွင်းသို့ ချိုမြစွာ စွဲကျန်ရစ်သည်။ ရှည်လျားကော့ပျံ့နေသော မိဆွေ၏ မျက်တောင် ကော့ကြီးများက ထိကရုန်းပင်က လေးနှယ် ထိုလိုက်သည်နှင့် ညှိုးကျသွားရှာသည်။ ငေါက်ဆပ်ဆပ် ဂျစ်တစ်တစ် ပြောတတ်သော မိဆွေခမျာ မျက်ရည် လေးတွေလည်လာသည်။

ရွမ်းလဲသော မျက်ဝန်းလေးအစုံက တဒန်အားဖြင့် ဦးညွတ်ခေါင်းညှိုးသွားရှာသော မြွေနဂါးမလေး အလား အလမ္မယ်ဆရာအောင်မျက်လုံးများကို ရင်မဆိုင်ရဲတော့ပေ..။

“အယ်..ဖယ်ကွာ..အောင်မကောင်းဘူး..” အောင်ရင်အုပ်ကျယ်ကြီးကိုတွန်းဖယ်ရင်း ငိုသံနဲ့နဲ့ဖြင့် တီးတီး လေးပြော ရင်း နှုတ်ခမ်းအစုံကို လက်ခံဖြင့် ဖိသုတ်လိုက်သည်။

“နှုတ်ခမ်းတောင် ယောင်သွားပြီအောင်ရယ်..”

ဖူးအမ်းအမ်းနှုတ်ခမ်းလေးကို လူမြင်မခံရဲသလို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကွယ်ရင်း ခေါင်းငုံ့ ထားလျက် ရှိုက်၍ ပြောသည်။ အောင်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ ပြန်ပြုသောနဖူးပြင် ဝင်းဝင်းလေးထက်မှ ဆံနွယ် ရိုင်းတို့ကို အသာသပ်တင်ပေးရင်း ကြင်နာစွာ နမ်းမိပြန်သည်။ ပါတိဝန်းကျင်သည် အသက်ရှူသံ တို့ဖြင့်သာ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။ အိမ်ခေါင်မိုးကြား၌ အသိုက်-ပလုပ်နေသော စာမောင်နှံပင် တခဏမျှ တိတ်ဆိတ် သွားသည်။

မိဆွေလက်ဖဝါးလေးတွင်လည်း ဖျက်မရသော အထိတွေ့အာရုံတစ်ခုက သံမှို ရိုက်ထားသလို စွဲကျန်ရစ်သည်။ မိဆွေက လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကို နီရဲလာအောင် ပွတ်နေမိသည်။ ဤသို့ မာမာတင်းတင်း(ရာဘာ ပိုက်အလတ်စား) ခန့်လီးမျိုးကြီးကို မဆိုထားနှင့် အိမ်ကမောင်လေး ကျော်ဇော်၏ လက်ညှိုးလောက် ဟာလေးကိုပင် မိဆွေခံချင်နေ သည်မှာ ကြာပြီ..။ မျော်လင်မထားဘဲထိတွေ့လိုက်သော ယင်းအရသာက နောက်နှစ်ပေါင်း သန်းပေါင်းများစွာ ကြာသည့်တိုင် မေ့နိုင်တော့ မည်မဟုတ်သော အထိတွေ့ ထူးပင် ဖြစ်သည်။

မိဆွေက တပုပ်ကပြားမို့ အသားအရည်ဖြူဖွေးနူးညံ့သည်။ ရှက်စိတ်ပေါက်ကွဲမှု..အရောင်က ပါးအိုလေးများတွင်ဖုံးမရ.. ဖိမရ..ရဲရဲနီနီစွန်းထင်းစေသည်။ အသားလေးများကလည်း ထိမ်းမရအောင် တဆပ်ဆပ် တုန်နေသည်။

အောင်အကိုင်အတွယ်အပွတ်အသပ်တို့က မိဆွေကိုသာ ယာ စေသည်။ ဆွဲငင်နိုင်စွမ်းကြီးနေသည်။

“အခန်းထဲသွားရအောင်..နော်..မိဆွေ..”

“အမိပါယ်ကရုဏ်းနေသည် လိုးကြရအောင်ဟု တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်၍ရသော စကားစုမုန်း မိဆွေသိသည် မိဆွေက တံတွေးမြိုချရင်း ညင်းဆန်ရန်အားထုတ်သည်။ သို့သော်..အောင်အထိအတွေ့၌ သာယာ နေမိသည်။

“လာ..လာ..အပြင်ခန်းမကြီးမှာ မကောင်းဘူး”

စကားသံကိုကြားသည် သိစိတ်ကညင်းဆန်ရန်ကို တိုက်တွန်းသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အား အောင်က ပွေ့ယူသွားခြင်းကို အနည်းငယ်မျှသော ရုန်းကန် လှုပ်ရှားခြင်းမျိုး -ပရင်း အောင်ပွေ့ချီရာသို့ လိုးတော့မည်ကို သိလျက်နှင့် ကျေနပ်စွာလိုက်လျော့မိလေသည်။

အောင်ကိုအပြစ်မတင်တော့ပါဘူး မသဘာဝ အထိအတွေ့ကို အားနည်းစွာ ခုခံနိုင်စွမ်းရည်ကိုဘဲ အများသိအောင် ပြောချင်တာ ။ မိန်းကလေးဆိုတာ သစ်ရွက်စိမ်းလိုဘဲ မရော်မပါခင် ကြွေပြီဆိုမှ ..ပြန်ဆက်ဖို့ အခက်သား..ကြွေပြီးသစ်ရွက် ပြန်မဆက်သလိုပေါ့ ..ထမင်းစားစားပွဲပေါ်တွင် အတင် ခံရတာလဲ သိတယ်။ ခူးနှစ်လုံးကိုဆွဲ ဖြိုတာလဲသိနေတယ်။ ပေါင်ကြားထဲသို့ အောင်ခေါင်း ဝင်ရောက်လာတာရော.. မိမိ၏စေ့ကိုဖုတ်ကို အောင်က လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆွဲဖြုတ်ပြီး.. စောက်စေ့ကို လျှာထိပ် ကလေးနှင့် ထိုးတာကိုရော..မိဆွေသိသည် သို့သော်..ညီမခံနေလိုက်သည်။

မိဆွေ တရုတ်သိုင်း သင်ထားသည်..အခုအနေအထားမျိုးမှာ နှာနုကို ဖနောင်ဆောင်ကန်လျှင် ဂွင်အတည့်ဆုံး အထိရောက်ဆုံး ခုခံတွန်းလှန်မှုမုန်း မိဆွေဦးနှောက်က သိသည်။ သို့သော်မကန်ရက် မငြင်းရက်.. လုပ်ပါ စေ..

“အောင်.. အင်း.. ဟေ့အေးကွာ..ဟေ့အေး..”

သည်စကားလုံးလေးတွေကို မိမိမိသာ ငြင်းဆန်ပြီး ပြောမိလေသလား မပြော လေသလားတောင် မရေရာ တော့...

“အ..အ..” ပထမဆုံးကျင်စက်နှင့် အတို့ခံရသလို.. တုန်သွားမိသည်။ စေ့ကိုဖုတ်ကိုလျှာနှင့် အပြားလိုက် အယက်ခံရသောမိန်းကလေးတစ်ယောက် ခံစားမှုကို အတိအကျ.. မပြော တတ်တော့ လောက်အောင် ကောင်းလှသည်... တင်းထားတဲ့ အာရုံကြောတွေ လျော့ကျ သွားသည်။ နိုးခွေ အားနည်း သွားသည်။ ဖြင်းကနဲ ကြက်သီးများက လက်မောင်း နှစ်ဖက်..ပေါင်နှစ်ဖက်လုံးသာမက ပါးပြင် နုနုကလေး မှာပင် ထကြွလာသည်။ ရိုန်းဖိန်းစွာ ..ရက်ရံ့အားနာစွာဖြင့် ဂျင်းစကတ်လေးကို ဆီးစပ်သို့အတင်းဆွဲဖုံးရန် လက်တစ်ဖက်က ကြိုးစားလိုက်မိသေးသည်။

သို့သော်သူ့လက်က ဆီးစပ်မှစောက်ဖုတ်မွေးများကို ခပ်တင်းတင်းလေးဆုပ်ကိုင်ပြီး ကျန်တစ်ဖက် က စေ့ကိုခေါင်းထဲသို့ ထိုးသွင်းခြင်းခံလိုက်ရသည်။

“အ..ဟာ..ကျွတ်..ကျွတ်..ကျွတ်..” လက်ပြန်ထောက်ထားသော လက်တစ်ဖက်က အရေ ပျော်သွားသော သံမဏိခေါက်တစ်ခုလို ကွေးဆင်းပြိုအိသွားသည်။ ခန္ဓာကိုယ်က စားပွဲပေါ်တွင် ခူးထောင် ပေါင်ကား ထိုင်ပေးသလိုဖြစ်နေသည်။ ထိုအခါအောင်က စားပွဲနှင့်ခါးစောင်းအနေတော် အနေအထားတွင် ရပ်လျက် ပုဆိုးကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။

ကြီးမားအားရဖွယ် တောင်နေသော သူ့လီးကြီးကို စားပွဲပေါ် မေးတင်လိုက်သည်။ အတန်ငယ် အလှမ်းဝေး နေသော လီးနှင့်စေ့ကိုဖုတ်နီးစပ်စေရန် မိဆွေကိုရှေ့သို့ဆွဲယူလိုက်သည်။ တုန်ဆိုင်းဆိုင်းလေး ရှေ့တိုးပေးလိုက်သော မိဆွေ၏ အပျိုစင် စေ့ကိုဖုတ်လေးထဲသို့ အောင်လီးကြီးက တစ်ဆို့ဆို့ကြီး ဝင်သွား သည် “ပြတ်...”

အသားခြင်း အရေစွတ်စိုစွာထိတွေ့လိုက်သော အသံလေးက ပဏာမအဖွင့် တေးသံပမာ ထွက်ပေါ် လာ၏။ နွေးထွေးသော လီးအထိအတွေ့က..ဟိုး..အဝေးကြီးက ပြေးလာ ရသူနယ်.. တဟောဟော.. တဟဲ ဟဲ..အသက်ရူပြင်း ထန်စေသည်။ထောက်ထားသော လက်ကိုလွှတ်ပြီး အောင်လည်ကုတ်ကို ဆွဲယူ ဖက်တွယ်ပြစ်လိုက်သည်။ မျက်နှာ ကိုမော့၍ အားရပါးရအသက်ရူနေမိသည်။

“ရှေ့ကိုနဲ့တိုးလိုက်ပါဦးမိဆွေ..” ရှေ့နဲ့တိုးလိုက်သည်.. “ပြတ်..ဘွတ်”

“အား.. ရှီး.. ကြပ်တယ်.. ကြပ်တယ်..”

မိဆွေ၏ ညှီးသံက သဲ သဲ ယဲ ယဲ ကလေး..

“ဗျစ်..ပြစ်..စွတ်.. အင်” “အား..ရှူး..အား..အရမ်းမလုပ်နဲ့ နာတယ်..”

တိုးတိုးလေးမှ တကယ် ကိုတိုးတိုးလေး ပြော ရင်း ဂျင်းစကတ်ကိုလှန်ပြီး စောက်ဖုတ်ကို ငုံ့ကြည့်သည်။အောင် မယ်လေးလေး..မိဆွေရင်ခေါင်းတစ်ခုလုံး အစာမကြေသလို ပြည့်အင်သွားကာ လည်ချောင်းဝမှာ တစ်ဆို့ကြီး

ခံနေသည်။ မိမိ၏စောက်ဖုတ်ထဲသို့ ရှည်လျားသော လီးကြီးဝင်နေပုံက အနေတော် ဝါးလုံးခေါင်းတစ်ခုအတွင်းသို့ မြွေကြီးတစ်ကောင် တရွေ့ရွေ့ဝင်နေပုံမျိုးကြပ်သိပ်စွာ ဝင်နေ သည်။ စောက်စေ့ ကလေးက ပြီအာနေသော စောက်ဖုတ် နှစ်ခြမ်းကြား မတ်တောင်နီရဲနေသည်။

“အင်း..ဟင်း..အင်း...နာတယ်အောင်ရယ် မဆန့်ဘူးထင်တယ်။”

မိဆွေက အတွေ့အကြုံမရှိသူပီပီ ပါးစပ်ထဲတွေ့ ရာပြောလိုက်သည်။ အောင်ကတော့ မိဆွေ စကားကို ကြားဟန်မတူ ကြပ်သိတ်ပြည့်ခဲနေသော မိဆွေစောက်ဖုတ်လေးထဲသို့ သူ့လီးကို ငြင်သာစွာ ထိုးသွင်းရင်း အသက်ရှူသံ ကြီးက ပြင်းထန်နေသည်။ “ပြစ်ပြစ်..ဗျစ်..ဘွတ်...ဘွတ် ပီ..ပီ...ပီ..” ဆိုသော အသံနှင့် အတူ အမြှုပ်ကလေးများ လေဗူဖေါင်းကလေးများ လချောင်းဘေးမှ ကန်ထွက်လာသည်။ “ရိုး.. အဆုံး မသွင်းနဲ့ဦးလေ”

“ရပါတယ်မိဆွေရယ်..ဒီလိုဘဲ ..စစခြင်း နာတယ်.. နောက်တော့..ကောင်းလှချည်လား ဖြစ်သွားမှာပါ..”

“အာ...တော်ပြီ...ဆက်မလှီးနဲ့တော့ မခံနိုင်တော့ဘူး” “ဒါဆိုရင် လီးတစ်ဝက်ဘဲလှီးမယ်နော်..”

“အင်း..ကြပ်..အာ..တစ်ဝက်ဘဲလှီးလေ..ဘာလို့ အကုန်လှီးနေလဲ..” “အင်းပါ..”

“အင်းပါ..အင်းပါနဲ့.. သိတ်လူလည်ကျတယ် ..”

မိဆွေ ထပ်မံငုံ့ကြည့် လိုက်သောအခါ..အောင်လီးက အရင်းကပ်နေပြီ ..စအိုပေါက်မှ ဖောက်ထွက် မလာတောင် ထင်ရသည်။ ဖင်တစ်ပိုင်းလုံးလည်းမလှုပ်ချင်မရှားချင်။ သို့သော် ငြိမ်နေရသည်ကိုလည်း မိဆွေမလိုလား ထို့ကြောင့် ဘယ်ညာ လှုပ်ယမ်းရင်း ..စောက်ခေါင်းထည်းမှ လီးကြီးက ချောင်ချို လာသလိုလို.. ခံလို့ကောင်းလာ သဖြင့်ပထမ မသိမသာလှုပ်ရှားနေရာမှ သိသိ သာသာကြီး ..ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကော့ကော့ ပေးလိုက်သည်။

“နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာပူးကပ်ပြီး အောင်ကမချိမဆန့် မျက်နှာမျိုးဖြင့်..မိဆွေခါးကို စုံကိုင်ကာ အားရပါးရ ဆောင်လှီး လေတော့ သည်..” “ပြတ်..ပြတ်..ပြတ် စွတ်..စွတ်..စိ..စိ..”

“အား..အ..အ..ဟင်..အား..”

ယောင်အော်မိသော ပါးစပ်ကို အတင်းပိတ်ရင်း ခါးကိုဘယ်စောင်းလိုက် ညာစောင်းလိုက် လူးလှိမ် ပေးနေမိသည်။ ထိုသို့လှုပ်ရှားမှုကြောင့် စောက်ခေါင်းအတွင်း နေရာအနှံ့အပြားကို လီးထိပ်ကြီးနှင့် ပွတ်သပ်မှုက ဘာနှင့် မှမတူအောင် ကောင်းလွန်းလှသည်။ မိဆွေအိမ်ခြေဝတ်ရုံကို ချွဲချလိုက်သည်။ သိက္ခာ ကိုလည်း ဘေးသို့ပုံလိုက်သည်။

“ဆောင်..အောင်ရေ..ဆောင်ဆောင် ငါခံနိုင်လာပြီ..အီး..အား..ကောင်းလိုက်တာဟာ..”

“ဖွတ်..ဖွတ်..ဗျစ်” “အားရပါးရလှီးစမ်းပါအောင်ရဲ့.. နင်လီးကိုအဆုံးသွင်းပြီး တအား ဆောင်ပါဟာ..”

“နင် အရမ်းနာမှာစိုးလို့.. နင်စောက်ဖုတ်က သေးသေးလေး..ဟ”

“ရတယ်..လှီးသာလှီးပါ..ကွဲချင်ကွဲသွားပေ စေဟာ ..ငါကောင်းလွန်းလို့ပါ..”

အချစ်အားပြိုင်ပွဲဟုတင်စားကြသည့် သည်လို့ပွဲမျိုး၌ ဒိုင်ပွဲရပ် တစ်ဖက်သပ် အနိုင်ပေးရိုး ထုံးစံကားမရှိ။ သရေပွဲလုပ်မရသော အချစ်ပွဲကြီးကား ပြင်းထန်စွာဆင်ယင်ကျင်းပလျက်ရှိသည်။ စင်စစ် အချစ်ဆိုသော နှလုံးသား ကြားခံဝေါဟာရကို လုံးဝမပြောဘဲ တံခွန်စိုက်ပွဲဆီသို့ တစ်ထစ်ချင်း တက်သွားသော မိဆွေတို့အတွဲ.. ကိုကား..။ဒိုင်လူကြီးတစ်ဦးသာရှိမည်ဆိုပါက၊ ပူးတွဲချန်ပီယံ ပေးလိမ့်မည် ထင်သည်။

အောင်ကလည်း မိဆွေကိုအားရပါးရ စိတ်ရှိလက်ရှိလှီးနေသည် မိဆွေကလည်း အောင် ထက်သာအောင် အောက်ကနေ စောက်ဖုတ်ကို ကော့ထိုးလျက် ရှိတာကြောင့် စားပွဲလေးကား ခါရမ်းလျက် ရှိသည်။

“အား..ကောင်းလိုက်တာ..အဆုံးအထိလှီးစမ်းပါ နင်လီးကုန်သွားပြီလား ကျန်သေးရင် ထည့်လိုက်ဦးဟာ ငါအရမ်းကောင်းနေတယ်..အား..မရပ်လိုက်နဲ့နော်..ဆောင် ..ဆောင်.. ဟုတ်ပြီ.. နာနာ ဆောင်ပါ ..လှီးပါ လှီးပါ”

“နင်ဘဲနာတယ်ဆို..” “မနာဘူး..မနာတော့ဘူး..ကောင်းလိုက်တာအောင်ရယ် ..” “မိဆွေ..”

“ဘာလဲဟာ..အရေးထဲ..” “ငါ..အစွမ်းကုန်..လှီးချင်တယ်”

“အင်းပါ..လှီးစမ်းပါ..အားရပါးရလှီးစမ်းပါ..ခံလို့ ကောင်းတယ်..စကားသိတ်များတယ်..လီးဥကြီးပါထ ည့် လှီးလို့ ရရင် ထည့်လှီးလိုကတော့ ဟာ...”

မိဆွေကပြောမဲ့သာပြောလိုက်သည်..သူ့စောက်ဖုတ်ထဲမှ..သွေးစကလေးများယိုစီးကျလာသည်။

